

flaae en deelt Afstemning af Punktet Nr. 2, saaledes at hvert Punktum afstemmes for sig. Med Hensyn til Punktet Nr. 1 kan jeg, som jeg tidligere har udtalt, være enig med Udvalgets Fleertal, naagtet det forekommer mig, at Regjeringsudkastet i saa Henseende er tydeligere og bestemttere, men hvad den sidste Deel af Paragraphen angaaer, seer jeg mig ikke istand til at gaae ind derpaa. Der er for det Første mange rige Hesteholdere, der sætte Priis paa at kunne faae Fuldblodsheste, og dernæst maa jeg bemærke, at naar man ikke har Fuldblod, seer jeg heller ikke, hvorledes man skal kunne slaffe Haldblodsheste eller Heste med mindre Blod; en Betingelse for, at man kan faae saadanne, er, at man vedligeholder Fuldblodet. Det sidste Punktum af Paragraphens 2den Afdeling forekommer mig i høi Grad umotiveret, thi jeg mener, at Stutteribesthyrelsen og Controlcomiteen maa ansee det for magtpaaliggende, ligesom det ogsaa er deres Pligt, at hæve Stutteriet til den størst mæglige Høide (Etscherning: Fuldkommenhed!) Sa ogsaa det, det var maaffee det rigtige Udtryk. Jeg mener altsaa, at det er i Begges, saavel Stutmestrens som Controlcomiteens, velforstaaede Interesse, at der udfoldes den høieste Grad af Virksomhed, og finde vi nu, at Hopperne ikke i 10 Aar have opnaaet den lovbestemte Grad af Fuldkommenhed, saa seer jeg ikke, hvorfor man skal binde Besthyrelsen til et vist Punkt og derefter give den frie Hænder. Jeg seer ikke nogen særlig Grund til dette Paalæg. Det har derfor forekommet mig, at hele den sidste Deel af Paragraphen burde udgaae, og det er det, som mit Forslag om en deelt Afstemning gaaer ud paa. — Hvad angaaer § 18, da er den første Deel af Udvalgets Forslag dertil jo allerede afgjort tidligere. Jeg har ogsaa begjæret dette Forslag afstemt i 2 Dele, fordi jeg nemlig mener, at den foreslaaede Tilføining passende kunde gaae ud. Den lyder nemlig saaledes: „Det skal være Stutmesteren magtpaaliggende, at saamange af Stutteriets Hingste som muligt anvendes til Landhoppers Bedækning.“ Det forekommer mig at være en aldeles nødvendig Tilføining, thi det er Noget, der efter Lovens paaligger Stutmesteren som Pligt at paasee. (En Stemme: Hvor

staaer det?) Det er hans Pligt at sørge for, at Stutteriets Heste benyttes saa meget som muligt, det staaer i den tidligere Lov, og ogsaa her, der er ingen Tvivl om, at han ogsaa vil opfylde de Fordringer, som Lovens stiller til ham, og derfor seer jeg ikke, at det er nødvendigt, at man tilføier Paragraphen denne Bestemmelse. — Hvad angaaer § 21, da har jeg foreslaaet, at der efter Ordet „overtallige“ skal tilføies „og for hvilke Stamstutteriet ikke har Brug i den nærmeste Fremtid“. Paragraphen gaaer nemlig ud paa, at Stutteriet skal sælge de Hingste, Hopper og Føl, for hvilke det ikke har Brug; jeg har nu foreslaaet denne Tilføining, fordi jeg mener, at Enhver er sig selv nærmest, og fordi Stutteriet, naagtet det ikke i et givet Dieblit har Brug for en eller anden Hingst, dog snart kan faae Brug for den samme Hingst, og da maaffee meget vanskelig kan faae den igjen. Sygdom eller andre tilfældige uheldige Omstændigheder kunne gjøre, at Stutteriet efter meget kort Tids Forløb kan komme til at trænge til den samme Hingst, som det har solgt, fordi den da var overtallig. Jeg mener, at naar saadanne Forhold være tilstede, at Stutteriet kunde forudsee, at det i en nær Fremtid kunde have Brug for den Hingst, som det, naar den er solgt, maaffee maatte købe tilbage til en langt høiere Priis end den, der var faaet for den, saa skulde Stutteriet være berettiget til ikke at sælge. Ved Udvalgets Forslag til en ny § 24 har jeg tilladt mig at foreslaae, at Ordet „om“ i sidste Linie skulde forandres til „inden“; det var dette Forslag, den ærede Ordsfører sidst omtalte. En anden æret Rigsdagsmand har stillet Forslag om, at den i Udkastet fastsatte Tid med Hensyn til Lovens Revision kun skulde sættes til 5 Aar; jeg mener, at naar man satte „inden“ 10 Aar, saa havde man frie Hænder. Naar man sætter „om“ 10 Aar, er man bestemt bunden til denne Arrække, selv om Omstændighederne skulde tilraade, at man tidligere foretog en Revision af Loven, hvad jeg anseer for det Unseligste og ogsaa antager vil skee; thi jeg troer, at maaffee inden 5 Aar ere gaaede, ville Klagerne over denne Lov og over Landstutteriets Nedlæggelse blive langt talrigere, langt mere høirøstede, langt mere begrundede,